

Lad os nu, den forestående højtid taget i betragtning, lægge det andet til grund; det er trods alt bedre at være enfoldig end at være ondskabsfuld.

Når jeg beder om ordet, er det, fordi jeg gerne vil opfordre ministeren til i fremtiden at være mere opmærksom på grundlæggende retsprincipper også i skattelovgivning. Socialdemokratiet er betænkelig ved, at der bliver skattet og valtet med borgernes retssikkerhed. Følgespørgsmålet er naturligvis, om der er andre grundlæggende retsprincipper, som ministeren på samme måde har ladet hånt om.

Må jeg, som tilfældet var ved førstebehandlingen, påpege, at hele miseren kunne være undgået, hvis regeringen havde tænkt sig om i første omgang i stedet for at lave en lovgivning med et hul på størrelse med en ladeport, et hul, som er blevet udnyttet 42.000 gange det forløbne halve år, og som selvfølgelig nu skal lukkes.

Kl. 10:13

Formanden:

Ja tak. Skatteministeren.

Kl. 10:13

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er bange for, at hr. Nick Hækkerup i skyndingen efter at komme på talerstolen ikke har fået læst hele udtalelsen fra Justitsministeriet. For hvis man sammenholder den debat, vi havde ved førstebehandlingen, om, hvorvidt der var tilbagevirkende kraft for den del af lovforslaget, der lukker hullet i forbindelse med nedvejning, så siger Justitsministeriets notat ganske klart, at der for den del af lovforslaget ikke er tilbagevirkende kraft. Det var det, der blev spurgt om under førstebehandlingen, det er det, jeg har svaret på, det er det, der har været kommentarer om, altså, om ændringen vedrørende nedvejning har tilbagevirkende kraft. Og der konkluderer Justitsministeriets notat ganske klart, at den foreslåede ændring i lovforslagets § 2 vedrørende betaling af vægtafgiften efter justitsministerens opfattelse således ikke indebærer lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Så er der nogle andre elementer i lovforslaget, det er § 29. Dem diskuterede vi ikke under førstebehandlingen, og derfor har jeg heller ikke svaret på, hvorvidt der er tilbagevirkende kraft i forbindelse med dem.

Jeg vil sige, at det, vi gør med § 29 i det her lovforslag, er det, som der er god praksis for at gøre i skattelove, nemlig at man har virkning ved fremsættelsestidspunktet, for når man lukker huller, vil det være meget mærkeligt – nogle

vil endda gå så langt som til at kalde det økonomisk uansvarligt – hvis man først siger, at her har man et hul, men man derefter siger, at det lader man i øvrigt stå åbent, indtil der har været tredje behandling og en offentliggørelse af loven efter vedtagelsen. At det skulle være et nyt princip at gøre det på den måde, må jeg sådan set tilbagevise.

Jeg har ledt lidt i annalerne og kan – bare for at nævne et par eksempler – finde frem til, at den daværende skatteminister Carsten Koch i forbindelse med lovforslag nr. L 12 i samlingen 1997-98 benyttede den samme fremgangsmåde vedrørende forhøjelse af tinglysningsafgiften i forbindelse med pantebreve, og jeg kan sige, at daværende skatteminister Frode Sørensen i folketingssamlingen 2000-01 fremsatte lovforslag nr. L 51 med samme fremgangsmåde, nemlig at når man lukker et hul, så gør man det med virkning fra fremsættelsestidspunktet.

Jeg vil sådan set gerne spørge hr. Nick Hækkerup, om Socialdemokratiet nu ændrer holdning, altså om man mener, at når der skal foretages en lukning af et skattehul, så skal det ikke gøres ved fremsættelsen af lovforslaget, men først efter vedtagelsen. Jeg vil gerne høre, om hr. Nick Hækkerups holdning her er udtryk for, at Socialdemokratiet mener, at når et skattehul er identificeret og skal lukkes, skal det gøres med en forsinkelse, sådan at man gør opmærksom på det i lovgivningen, men ikke vedtager det med øjeblikkelig virkning fra fremsættelsen. Det ville i hvert fald være en ny – og må jeg sige det – økonomisk uansvarlig fremgangsmåde, hvis der er tale om et holdningskifte fra Socialdemokratiet side.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 10:16

Nick Hækkerup (S):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at det kan konstateres, at det har været praksis at gøre sådan i forbindelse med skattelovgivning tidligere. Det er også fuldstændig rigtigt, at det er fornuftigt at gøre det i en række tilfælde. Det er bare ikke det, vi diskuterer.

Det, vi diskuterer, er, at vi, da vi i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslaget sagde, at vi var bekymrede, når regler blev givet tilbagevirkende kraft, dels fordi det skaber usikkerhed hos borgerne i landet – hvad kan man regne med, og hvad kan man ikke regne med? – og dels fordi det slet ikke havde været nødvendigt,